

Bruksela, 29 listopada 2024 r.
(OR. en)

16277/24

CLIMA 424
ENV 1160
ENER 583
TRANS 517
AGRI 843
ECOFIN 1444
COMPET 1167
IND 539
MI 986

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr dok. Kom.:	6291/24 + ADD 1-6
Dotyczy:	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Zabezpieczenie naszej przyszłości. Cel klimatyczny na 2040 r. i droga ku neutralności klimatycznej do 2050 r. jako fundamenty zrównoważonego, sprawiedliwego i dostatniego społeczeństwa” – Wymiana poglądów

1. Z myślą o ukierunkowaniu wymiany poglądów na wyżej wymieniony temat na posiedzeniu Rady (ds. Środowiska), które odbędzie się 17 grudnia 2024 r., prezydencja przygotowała załączoną notę i pytania do ministrów.
2. Komitet Stałych Przedstawicieli jest proszony o zapoznanie się z notą i pytaniami przygotowanymi przez prezydencję oraz o ich przekazanie Radzie w celu przeprowadzenia wymiany poglądów.

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Zabezpieczenie naszej przyszłości. Cel klimatyczny na 2040 r. i droga ku neutralności klimatycznej do 2050 r. jako fundamenty zrównoważonego, sprawiedliwego i dostatniego społeczeństwa”

– Wymiana poglądów –

Wprowadzenie

6 lutego 2024 r. Komisja opublikowała komunikat pt. „Zabezpieczenie naszej przyszłości. Cel klimatyczny na 2040 r. i droga ku neutralności klimatycznej do 2050 r. jako fundamenty zrównoważonego, sprawiedliwego i dostatniego społeczeństwa”¹, w którym zaleca się ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto do 2040 r. o 90 % w porównaniu z 1990 r. Po uzgodnieniu cel na 2040 r. będzie stanowił podstawę nowego ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE w ramach porozumienia paryskiego, który zostanie przekazany UNFCCC na długo przed COP30. Oczekuje się, że na początku 2025 r. Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy w celu włączenia celu klimatycznego na 2040 r. do Europejskiego prawa o klimacie oraz zaproponuje w odpowiednim czasie stosowne środki sektorowe. Najnowsze dowody wskazują, że koszty zmiany klimatu i niepodejmowania działań są równie oczywiste jak korzyści płynące z działań, w tym korzyści w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, a także szerokie i znaczące korzyści wynikające z ograniczenia naszej zależności od paliw kopalnych.

Analiza komunikatu Komisji i towarzyszącej mu oceny skutków rozpoczęła się na forum Grupy Roboczej ds. Środowiska 12 lutego 2024 r. 25 marca 2024 r. Rada (ds. Środowiska) przeprowadziła pierwszą debatę na temat komunikatu. Dyskusja wykazała, że istnieje ogólne poparcie dla ustalenia celu klimatycznego na 2040 r. oraz że delegacje zasadniczo zgodziły się z warunkami podstawowymi określonymi w komunikacie jako niezbędne do osiągnięcia takiego celu.

---

¹ Dok. 6291/24 + ADD 1–6.

Podczas debaty na posiedzeniu Rady (ds. Środowiska) 17 czerwca ministrowie podkreślili, że kluczowymi warunkami podstawowymi są wdrażanie uzgodnionych ram klimatyczno-energetycznych do 2030 r., ochrona konkurencyjności UE i zapewnienie sprawiedliwej transformacji. Podkreślili również potrzebę zapewnienia przewidywalności i stabilnej ścieżki wdrażania działań prowadzących do neutralności klimatycznej wraz ze sprzyjającymi temu ramami regulacyjnymi i inwestycyjnymi. W debacie wskazano, że wyznaczenie unijnego celu klimatycznego na 2040 r. wymaga kompleksowego, międzysektorowego i zrównoważonego podejścia, z większą spójnością między polityką klimatyczną, energetyczną, przemysłową i innymi odpowiednimi politykami, aby uwzględnić ich interakcje i współzależności. Ministrowie podkreślili, że aby zapewnić konkurencyjność przemysłu UE, potrzebuje ona m.in. równych warunków działania zarówno na całym świecie, jak i w UE, oraz dekarbonizacji sektora energetycznego dzięki zwiększonym inwestycjom w innowacyjne czyste technologie.

Podobne kwestie wskazano we wspólnym planie dekarbonizacji i konkurencyjności zaproponowanym przez Maria Draghiego w jego raporcie na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności (wrzesień 2024 r.), aby pomóc w sprostaniu wyzwaniom związanym z dekarbonizacją i w wykorzystaniu możliwości z nią związanych. Zintegrowane podejście do dekarbonizacji i konkurencyjności znajduje również odzwierciedlenie w pismach przewodniczącej Komisji określających zadania i skierowanych do kandydatów na komisarzy. Zarówno w raporcie Draghiego, jak i w sprawozdaniu Enrica Letty *Much more than a market* [„Znacznie więcej niż rynek”] (kwiecień 2024 r.) podkreślono pilną potrzebę, aby UE przyspieszyła innowacje i zieloną transformację z myślą o realizacji celu na 2030 r. i nadrzędnego celu neutralności klimatycznej, transformację energetyczną oraz integrację jednolitego rynku.

W nawiązaniu do poprzednich debat Rady na temat komunikatu Komisji dyskusja na szczeblu technicznym podczas prezydencji węgierskiej koncentrowała się na trzech warunkach podstawowych, na które ministrowie zwrócili uwagę na czerwcowym posiedzeniu Rady ds. Środowiska. Poniżej podsumowano główne kwestie poruszone podczas dyskusji.

Realizacja uzgodnionych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

Delegacje zgadzają się, że wdrożenie pakietu „Gotowi na 55” jest warunkiem wstępnym osiągnięcia ambitnego celu klimatycznego na 2040 r. Transport, rolnictwo, budynki i użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo (LULUCF) wydają się sektorami, w których wdrażanie stanowi największe wyzwanie w większości państw członkowskich, w tym jeżeli chodzi o zaspokojenie potrzeb osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji i zapewnienie niezbędnych zasobów finansowych. Dekarbonizacja sektorów energii elektrycznej i przemysłu będzie również wymagała znacznych inwestycji, w tym ze strony sektora prywatnego. Niektóre delegacje uznały, że potrzebne są ramy regulacyjne w celu uruchomienia inwestycji prywatnych.

Kilka delegacji uznało, że terminy transpozycji i wdrożenia przepisów w ramach pakietu „Gotowi na 55” są bardzo krótkie, i podkreśliło obciążenia administracyjne wynikające z nowych wymogów. Kilka delegacji wspomniało również o wyzwaniach związanych z wdrażaniem technologii usuwania i składowania dwutlenku węgla, w tym w odniesieniu do zapewnienia niezbędnego finansowania. Jeżeli chodzi o zdobyte doświadczenia, chociaż delegacje zasadniczo opowiedziały się za kontynuacją podejścia pakietowego przy opracowywaniu ram na okres po 2030 r. i zgodziły się, że wszystkie sektory muszą wnieść wkład w działania na rzecz dekarbonizacji, kilka z nich wezwało do większej elastyczności w opracowywaniu celów sektorowych z uwzględnieniem specyfiki państw członkowskich.

Zapewnienie konkurencyjności europejskiego przemysłu

Delegacje za kluczowe czynniki sprzyjające europejskiej konkurencyjności uznały przewidywalność, stabilność regulacyjną i spójne ramy polityki. Niektóre delegacje podkreśliły, że dekarbonizacja jest siłą napędową konkurencyjności i ma potencjał, aby sprzyjać wzrostowi gospodarczemu, odporności i tworzeniu miejsc pracy dostosowanych do przyszłych wyzwań. Kilka delegacji podkreśliło ogromny potencjał zwiększenia konkurencyjności sektora energetycznego: niektóre z nich podkreśliły centralną rolę energii ze źródeł odnawialnych w połączeniu z magazynowaniem, podczas gdy inne zwróciły uwagę na zasadę neutralności technologii, uznając rolę energii jądrowej w transformacji. Delegacje podkreśliły potrzebę zapewnienia dostępu do czystej i przystępnej cenowo energii, w tym poprzez poprawę infrastruktury, modernizację sieci i rozwój połączeń międzysystemowych, a także potrzebę usunięcia przeszkód dla innowacji, ograniczenia biurokracji i uproszczenia procedur, takich jak procedury wydawania pozwoleń. Ponadto kilka delegacji zwróciło uwagę na potencjał technologii usuwania dwutlenku węgla oraz na potrzebę przyspieszenia ich wdrażania, przy czym należy starannie rozważyć sposób, w jaki usuwanie jest uwzględniane w ramach polityki klimatycznej. Kilka delegacji podkreśliło, że gospodarka o obiegu zamkniętym ma ogromny niewykorzystany potencjał.

Delegacje podkreśliły kluczową rolę inwestycji w badania naukowe i innowacje oraz finansowania czystych technologii zarówno ze źródeł publicznych, jak i prywatnych. Kilka delegacji podkreśliło rolę unijnych instrumentów finansowania, w szczególności Funduszu Innowacyjnego, we wspieraniu innowacji. Ponadto niektóre delegacje zwróciły uwagę na znaczenie skutecznych przepisów dotyczących pomocy państwa lub zamówień publicznych. W kontekście zapewnienia uczciwej konkurencji i równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym kilka delegacji podkreśliło znaczenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) i zaproponowało, by rozważyć jego poprawę przy jednoczesnym zapewnieniu jego zgodności z odpowiednimi przepisami międzynarodowymi. Niektóre delegacje podkreśliły potrzebę globalnych działań w dziedzinie klimatu i w tym kontekście wezwały do wzmocnienia dyplomacji klimatycznej UE, w szczególności w odniesieniu do działań informacyjnych i wsparcia w zakresie ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych.

Zapewnienie sprawiedliwej transformacji

Delegacje zgodziły się, że zasadnicze znaczenie ma zaangażowanie w transformację obywateli, przedsiębiorstw, pracowników i wszystkich zainteresowanych stron, a także przemysłu, poprzez współpracę z nim. Podkreśliły one ważną rolę współpracy między uniwersytetami a ośrodkami badawczymi, rolę kształcenia i szkolenia przez całe życie, a także przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji w celu przygotowania siły roboczej do transformacji ekologicznej. Ponadto zwróciły uwagę na znaczenie podnoszenia świadomości i przejrzystej komunikacji z obywatelami oraz dostarczania społeczeństwu informacji opartych na podstawach naukowych.

Zasugerowano również ocenę wpływu środków dekarbonizacyjnych na grupy społeczne znajdujące się w trudnej sytuacji. Uznano potrzebę wspierania podczas zielonej transformacji najbardziej odczuwających jej konsekwencje grup znajdujących się w trudnej sytuacji, a kilka delegacji uznało, że finansowanie za pośrednictwem Społecznego Funduszu Klimatycznego (SCF) może zwiększyć sprawiedliwość społeczną i powinno zostać utrzymane. Przypomniano, że wsparcia można udzielać za pośrednictwem polityki spójności i innych funduszy UE, takich jak Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejski Fundusz Społeczny, ale istnieje przestrzeń do poprawy dostępności informacji na temat tych możliwości. Ponadto za przydatne uznano środki mające na celu zapewnienie wsparcia technicznego i wymianę najlepszych praktyk.

Narzędzia dekarbonizacji

Delegacje omówiły również rolę narzędzi dekarbonizacji oraz rolę ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych w dekarbonizacji przemysłu w okresie po 2030 r. Większość delegacji uznała, że unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) powinien nadal stanowić podstawę polityki klimatycznej do 2050 r., przy czym wiele z nich przypomniało o potrzebie połączenia go ze skutecznym mechanizmem CBAM. Kilka delegacji podkreśliło, że jeśli chodzi o ETS 2 (budynki, transport drogowy i dodatkowe sektory), należy zwrócić szczególną uwagę na skuteczne wykorzystanie Społecznego Funduszu Klimatycznego za pośrednictwem planów społeczno-klimatycznych, aby chronić gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji przed zbyt wysokimi cenami. Niektóre delegacje opowiedziały się za rozszerzeniem ETS na kolejne sektory, takie jak rolnictwo, spalanie odpadów lub mniejsze statki morskie, podczas gdy inne nie opowiedziały się za jego dalszym rozszerzeniem.

Zwrócono jednak uwagę, że nie ma jednego rozwiązania umożliwiającego dekarbonizację gospodarki europejskiej. Aby uzupełnić mechanizmy ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych, delegacje zaproponowały na przykład rozwój odnawialnych źródeł energii, rozwój zielonego wodoru i innych technologii niskoemisyjnych oraz dalsze środki mające na celu zwiększenie efektywności energetycznej. Kilka delegacji przypomniało również, że w przyszłości wzrośnie zapotrzebowanie na usuwanie dwutlenku węgla za pomocą technologii oraz że należy wprowadzić zachęty wspierające stosowanie takich technologii.

Pytania do ministrów:

W związku z powyższym ministrowie proszeni są o wymianę poglądów co do następujących kwestii:

- 1. Aby sprostać wyzwaniom stojącym przed administracjami i przedsiębiorstwami w związku z wymogami wynikającymi z pakietu „Gotowi na 55”, z myślą o jego pomyślnym wdrożeniu, za pomocą jakich środków i w których konkretnych sektorach w ramach pakietu „Gotowi na 55” można by zmniejszyć obciążenia administracyjne lub uprościć lub usprawnić wymogi?*
- 2. Jakiego rodzaju ramy regulacyjne i inwestycyjne byłyby potrzebne w okresie po 2030 r., aby zapewnić przewidywalność i spójność polityki niezbędne do wspierania konkurencyjności przemysłu europejskiego, a jednocześnie utrzymać się na ścieżce do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.? Jakie środki wspomagające byłyby potrzebne do zapewnienia sprawiedliwej transformacji?*